

ide járok onlra

ápa munkahelye

piac

nagyapa háza

itt lakunk

anya ide jár fogászni

a legjobb könyvesbolt

bolt

anya munkahelye

Révész Emese Sipos Fanni

AmiG én OViiban vagyok

Pagony

ISBN 978-963-587-690-7

Megjelent a Pagony Kiadó gondozásában 2024-ben.
1114 Budapest, Bartók Béla út 15/a
www.pagony.hu

Ötlet, szöveg © Révész Emese, 2024
Illusztráció © Sipos Fanni, 2024
Kiadás © Pagony Kiadó Kft., 2024

Felelős kiadó: Demény Eszter és Ürögdi András
Felelős szerkesztő: Kovács Eszter
Műszaki szerkesztő: Pais Andrea

Produkciós munkák: Wunderlich Production Kft.
Produkciós vezető: Mészáros Gabriella
Nyomás, kötés: Central Dabasi Nyomda Zrt.
Vezérigazgató: Balizs Attila
www.dabasinyomda.hu

Sziasztok! Berci vagyok, ötéves, óvodás. Reggeli után indulok az oviba, apa és anya pedig dolgozni mennek. Gyakran gondolkozom azon, hogy mit csinálnak a szüleim és Ciccó, a macskám, amíg én oviban vagyok.

Otthon lenni jó. Reggel minden olyan csendes és jó szagú. Besüt a nap a konyhába. Anya ilyenkor kinyitja az ablakot, és beengedi a friss levegőt. A függöny olyan, mint egy vitorla, ahogy meglebbenti a szél.

Szeretem a reggeli illatokat is. Apa kávéjának, anya teájának és az én kakaómnak az illatát. Anya tudja, hogy úgy finom a müzli, ha szór rá egy kis kakaót. Kintről behallatszanak a seregélyek. Nekem tetszik a hangjuk, de apa morog: „Megfájdul a fejem ettől

az örült ricsajtól!”. Cica a seregélyeket lesi az ablakpárkányról, de olyan magasan ülnek, hogy nem érné el őket. Anya készülődik, a gesztenyés ruháját veszi fel. Nemsokára indulunk az oviba.

Apával tegnap találtunk egy gyönyörű gesztenyét, mert az utcánk ilyenkor tele van lehullott gesztenyével. Olyan fényes és sima, jólesik simogatni. Elhoztam magammal, itt van a zsebemben. Remélem, a szűrös gesztenyehéjak nem lyukasztják ki apa brinjájának a kerekét!

Cicó sajnos otthon maradt. Ha lehetne, őt is betenném a zsebembe, és magammal vinném az oviba. Kár, hogy nincs a cicáknak is óvodájuk, ahol találkozhatnának a barátaikkal, és játszhatnának egész nap! Így most biztos nagyon unatkozik nélkölünk.

Délelőttönként tornázunk Pötyi nénivel. A legjobb az, amikor hanyatt fekszünk, és a lábunkkal biciklizünk. Erről eszembe jut, hogy apa megígérte, hogy hétvégén elmegyünk ketten biciklizni. Nagyon várom már! Gyorsabban tekerek, hátha hamarabb odaérek a hétvégébe.

Én abban vagyok a legügyesebb, amikor cicát kell utánozni, mert sokszor láttam már, Cicó hogyan púpozza a hátát, amikor mérges. De most biztos alszik, mert evés után szeret szunyókálni. Kár, hogy anya nem lehet itt, mert ő is imád tornázni, de ilyenkor már a rendelőben van, és gyógyítja a betegeit.

Amikor kint vagyunk az udvaron, szeretem azt játszani, hogy a nagy mászóka egy hajó, és én vagyok a kapitány. Olyanokat kiabálok, hogy „Vitorlát fel! – Gyorsabban! – Horgonyt le!” Apa is azt szokta mondani, hogy főszakácsként ő a hajóskapitány a konyhában. Ő irányítja, hogy ki mit főzzön.

Kis koromban nagypapa elvitt vitorlázni a Balatonra. Ő anya apukája, aki fiatalkorában még vitorlásbajnokságot is nyert. Ha nála vagyok, mindig megmutatja a modellgyűjteményét és a kupáit. Cicó viszont nem szeret hajókázni, mert ki nem állhatja a vizet. A víznél jobban már csak a kutyákat utálja!

Apa a konyhájában olyan gyorsan dolgozik, mint a villám. Mi is villámgyorsak voltunk, amikor rollereztünk a kis dombon. Sajnos a legjobb barátom, Soma elcsúszott egy tócsán. Nem azért sírt, mert megütötte magát, hanem mert eltört az új kék szemüvege. Vigasztaltam, hogy anyukám csinál majd neki másikat.

Régebben azt gondoltam, hogy a szemüveg csak egy darab üveg, de aztán kiderült, hogy mindegyik más. Az egyik azoknak jó, akik messzire nem látnak jól, a másik meg azoknak, akik közelre. Én mindenhol nagyon jól látok, csak olyan távolra nem, ahol anya és apa van. Olyan szemüveget szeretnék, amivel látom őket akkor is, ha nincsenek velem.

Nagyon szeretek konyhásat játszani! Jucival ma olyan levest főztünk, ami csak fűszerekből állt. Tettünk bele jó sok köménymagot, babérlevelet és petrezselymet. Pötyi néni megkóstolta, és azt mondta, ilyen különleges levest még soha életében nem evett. Csak el ne felejtsem a receptet, mire hazaérek, hogy elmondhassam apának!

Amikor egyszer apa elvitt az étterme konyhájába, nekem legjobban a fűszerek tetszetek. Azt játszottuk, hogy bekötötte a szemem, és ki kellett találnom, hogy milyen fűszer illatát érzem. Legjobban a rozmaring és a babér tetszett. Apa a világ összes fűszerét ismeri, legalább ezer fűszere van, olyan messzi helyekről is, mint India vagy Afrika.

Ma én vagyok a napos az oviban. Ezt nagyon szeretem, mert ilyenkor én terítek. Olyan vagyok, mint egy pincér az étteremben. Annyi tányért, kanalat, poharat viszek az asztalokhoz, ahányan vagyunk, és összehajtogatom a szalvétákat.

Ebéd közben arról beszélgettünk, hogy kiből mi lesz, ha nagy lesz. Juci cukrász szeretne lenni, hogy egész nap csak sütit egyen, Soma karatebajnok lesz, én meg ételfutár. Akkor egész nap biciklizhetnék, mint apa, és finom ételeket vinnék az embereknek. Remélem, Ciccó megtalálja a konyhába kikészített cicakaját, és nem marad éhes.

A mai ebéd utáni mese egy cirkuszi majomról szólt, aki elcsúszott egy banánhéjon. Pötyi néni néha a képeket is megmutatta, de én a betűkre is nagyon kíváncsi voltam. Már jó sok betűt ismerek, például az A-t, ami anya és apa betűje. Ismerem a C-t is, ami Cicó betűje, az ő nevében kettő is van belőle, meg a B-t is, amivel az én nevem kezdődik.

Egyszer anya bevitt a rendelőjébe, és láttam azt a nagy táblát, amin egyre kisebb betűk vannak. Aki mindet el tudja olvasni, a legkisebb legalsót is, annak nem kell szemüveg. Én mindent jól láttam, de ha nagy leszek, én is szeretnék egy szép kék szemüveget! A cicáknak bezzeg sose kell szemüveg, mert még éjszaka is jól látnak!

Azért szeretem az ovis alvást, mert akkor tudom, hogy nemsokára jön értem anya. Ma behoztam az alváshoz a gesztenyémet. Egészen meleg lett már a kezemtől. Eszembe jutott róla a zsonglőr a mesekönyvből. Vajon gesztenyéket is tudna dobálni?

Egy tigris is volt abban a cirkuszban... meg akrobaták! Jó lenne apáékkal cirkuszba menni. Biztos biciklivel mennénk... vagy rollerrel. Vagy egyszarvúval. Juci is eljöhetne... ha felébredek, megkérdezem...

Néha, amikor sokáig bent vagyok alvás után az oviban, és már sok gyereket hazavittek a szülei, eszembe jut, mi van, ha anya és apa elfeledkeznek rólam. De ma nagyon korán jött értem anya, már az uzsonna végén itt volt.

Névnapomra hozott nekem egy új sálát, amin aranyos cicák vannak! Nagyon örültem neki! Apától tavaly tortát is kaptam. Vajon idén is hoz nekem valami finomságot?

Ovi után anyával mindig kimegyünk a játszótérre. Ma hintaversenyt rendeztünk a többiekkel. Amikor hintázunk, olyan, mintha légtornászok lennénk. Jucinak nagyon tetszett az új sálam.

Ő is szereti a macskákat, de neki nem engedik a szülei, hogy állatot tartson otthon. Mondtam neki, hogy eljöhet hozzánk megnézni Cicót, aki egy nagyon kedves, nyugodt macska. Egész nap csak otthon ül, és várja, hogy mi hazaérjünk.

Apa mindig hoz haza valami finomságot az étteremből, névnapomra a kedvencemet, epertortát kaptam tőle. Ha Cicónak lenne névnapja, ő biztosan halízú tortát kérne. Vacsora közben szoktuk megbeszélni, hogy kivel mi történt egész nap.

Anya meglátogatta nagyapát, aki küldött nekem egy kis hajót. Apa elmesélte, hogy micsoda felfordulás volt a konyhában, amikor a kukta egy egész tálca tojással elesett. Ő is elcsúszott rajta, és kiszakadt a nadrágja. Nagyon viccesen mesélte!

Apától névnapomra kaptam egy képeskönyvet. Ráadásul pont a cirkuszciról szól! Fel is olvasta az első mesét, a képeknél pedig én meséltem, és elmondtam az ovis álmomat is. Amikor megölelt és megpuszilt, odaadtam neki a gesztenyét, hogy holnap ő vigyázzon rá.

Anya is bejött jó éjszakát kívánni, és megígérte, hogy a születésnapomon elmegyünk a cirkuszcirba. Lehet, hogy mégsem ételfutár leszek, hanem inkább zsonglőr. De én biztos nem tojásokkal fogok gyakorolni, hanem gesztenyékkel... Most már álmos lettem. Jó éjt, anya, jó éjt, apa, jó éjt, Cicó!

